

	Универзитет у Новом Саду Пољопривредни факултет		
	Акредитација студијског програма		
	ОСНОВНЕ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ	ХОРТИКУЛТУРА	

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм/студијски програми : Хортикултура			
Врста и ниво студија: Основне академске студије, први ниво			
Назив предмета: ОПЛЕМЕЊИВАЊЕ ХОРТИКУЛТУРНОГ БИЉА (BREEDING OF HORTICULTURAL PLANTS)			
Шифра предмета: 70X05024			
Наставник: др Владислав, М, Огњанов, ред.проф			
Сарадник: Мирјана Ж. Љубојевић			
Статус предмета: обавезни			
Број ЕСПБ: 6			
Услов: Положени испити из генетике, цвећарства и дендрологије			
Циљ предмета Циљ је стицање знања из основних принципља и метода конвенционалног и неконвенционалног оплемењивања хортикултурног биља што је предуслов за разумевање и коришћење извора генетичке варијабилности у унапређењу пољопривредне производње и имплементацију достигнућа молекуларне биологије.			
Исход предмета Студенти ће бити оспособљени за логично мишљење и закључивање о интеракцији генотипа и услова спољне средине која резултира фенотипом и битан је фактор избора сорте и подлоге. Применом хибридизације, метода културе ткива и селекције из природних популација биће у могућности да дају допринос имплементацији најсадржајније дефиниције оплемењивања биљака где је оно еволуција у рукама човека.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Увод, историјат, значај и циљеви. Фитогеографска диференцијација биљних генетичких ресурса и њихово очување генетичких ресурса. Извори генетичке варијабилности – Рекомбинације гена и мутације, Адаптабилност, фенотип и компоненте фенотипске варијабилности. Начини оплемењивања биљака – селекција из природних популација, хибридизација, избор родитељских парова и комбинациона својства, клонска селекција, култура ткива и генетички инжењеринг, молекуларни маркери, ин витро и маркер асистирана селекција, селекција на специфична свијства. Признавање сорти, интродукција и сортни огледи. Специјално оплемењивање : генетички полиморфизам врсте, циљеви оплемењивања, методе оплемењивања, наследност и оплемењивачки резултати за најзначајније врсте јабучастог, коштичавог, језграстог и јагодастог воћа			
<i>Практична настава</i> Систематика полазног материјала у оплемењивању воћака, број хромозома и латинска умена најважнијих воћних врста . Флористичке области и центри порекла културних биљака. Ген банке. Време цветања, морфолошка грађа цвета, методе укрштања, техника укрштања и подизања сејанаца. Инкопатибилност и методе превазилажења инкопатибилности. практичан рад на микропропагацији биљних генетичких ресурса и култури ембриона. Електронске базе података.			
Литература 1. Мишић, Д.П. 1987. Опште оплемењивање воћака. Нолит. Београд 2. Мишић, Д.П. 2002. Специјално оплемењивање воћака. Институт за истраживања у пољопривреди Србија и Пантенон. Београд			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 2x15=30	Вежбе: 2x15=30	Други облици наставе:	
Методе извођења наставе Настава се изводи интерактивно у виду предавања, вежби и практичне наставе. На предавањима се излаже теоретски део пропраћен карактеристичним примерима ради лакшег разумевања градива. Поред предавања редовно се одржавају консултације. Студентима су презентације са предавања доступне у електронској форми. Делови градива, подељени у логистичким целинама, може се полагати и у току наставног процеса путем колоквијума. Колоквијуми се полажу писмено у виду теста.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	30
колоквијум-и	40	УКУПНО ЗАВРШНИ ИСПИТ	30
семинар-и	10	УКУПНО	100